

Stabilizacijske ukrepe smo dolžni izvajati vsi

Ob ocenjevanju družbenoekonomskih razmer in gospodarskih rezultatov nasploh sta zvezna in republiška skušnica sprejeli resolucijo o politiki izvajanja nalog, ki izhajajo iz družbenoekonomskega razvoja za leto 1980. V skladu s sklepi predsedstva CK ZKJ in predsedstva SFRJ so resolucijske naloge polno zavezujoče za vse družbenopolitične in ekonomske subjekte. Vgrajujemo jih tako v smernice družbenoekonomskega razvoja v tem letu, postati pa morajo tudi del naših vsakodnevni prizadevanj in naporov.

Aktivirati odbore za stabilizacijo

Predsedstvo OK SZDL je ob razpravi v zvezi s stabilizacijskimi ukrepi ocenilo kot nujno, da pri občinski konferenci SZDL prične z delom koordinacijski odbor za stabilizacijo. Njegova prednostna naloga bo vsekakor tekoče spremljati in ocenjevati vse aktivnosti, ki se v zvezi z uresničevanjem vsakovrstnih nalog in usmeritev odvijajo v naši družbenopolitični skupnosti. Podobni odbori, če ne celo istovetni pa naj se ustanovijo tudi in predvsem v vseh temeljnih organizacijah združenega dela. Le-ti naj spremljajo akcijske programe, ki naj v prvi vrsti zajemajo in obsegajo tiste naloge, s katerimi bodo dosledno in učinkovito pristopali k varčevanju, dvigu produktivnosti, boljšemu gospodarjenju, delovni disciplini...

Pomembno priporočilo ZZZD mestne skupščine

Izhajajoč iz potrebe, da vsi in dosledno uresničujemo politiko stabilizacije, so delegati zbora združenega dela Skupščine mesta Ljubljane na decembrskem zasedanju sprejeli vrsto zelo konkretnih stališč in priporočil.

Tako naj bi že v januarju vsi delavci v TOZD, samoupravnih organizacijah, SIS in delovnih skupnostih sprejeli **akcijske programe varčevanja**. Vrsto nalog, ki so jih s tem v zvezi predlagali se nanaša tako na boljše izkoriščanje delovnega časa, na zmanjšanje izostankov iz dela, na racionalno izkoriščanje in uporabo energije, na boljše organizacijo dela in še vrsto drugih pri čemer ostaja med prednostnimi tudi naloga, ki zahteva dosledno uresničevanje vseh samoupravnih sprejetih aktov in družbenih dogovorov.

Dalje, so se delegati zavzeli za temeljito **obravnavo o rezultatih gospodarjenja** ob zaključnih računih za leto 1979.

Povsod moramo prav tako vlagati maksimalne napore za **preprečevanje neupravičenega trošenja** družbenih sredstev (varčevanje s surovinami, zniževanje nekaterih stroškov, zbiranje sekundarnih surovin, zmanjševati stroške reprezentance, racionalnejše oblike seminarjev in podobno, manj »razsipna« praznovanja, zmanjšanje prekomernih službenih potovanj). Prav bi bilo, navaja zbor združenega dela, da se

tudi **zmanjša število sestankov**, ki naj bi bili izven delovnega časa, ter da se na njih sprejemajo jasni in konkretni sklepi.

Programi, ki bodo na podlagi teh naštetih in še vrste drugih nalog pripravljeni, naj obravnavajo in sprejmejo delavci na zbore delavcev, njihovo uresničevanje pa morajo tekoče spremljati samoupravni organi. Sama obravnava teh poročil mora biti sestavni del obravnave gospodarjenja v vsakem trimesečju.

Vrsta nalog je bila kot priporočilo podana tudi za družbenopolitične skupnosti. Nanašajo se v veliki meri na učinkovitejšo prilagoditev delovnega časa (tudi letnega in zimskega, v mestu pa naj bi razmišljali tudi o stopničastem), na smotrnejšo organiziranje urejanja upravnih administrativnih zadev ter servisnih in drugih storitev za občane, na odpravljanje slabosti v preskrbi, pa tudi v potniškem prometu...

Naj ob tem zapišemo še to, da so delegati tega zbora zadolžili izvršni svet SML, komisijo za spremljanje uresničevanja zakona o združenem delu, vrsto institucij (SDK, Zavod za produktivnost dela...) tako za proučitev posameznih nalog kot tudi za učinkovitejšo akcijo na vseh področjih. Preko zborov združenega dela, sindikalnih svetov v mestu in občini, Gospodarske zbornice ljubljanskega območja in skuščin SIS pa naj ta akcija doseže sleherni samoupravno skupnost in temeljno organizacijo združenega dela.

Ne samo stisniti pas!

Inovacije, produktivnost, nagrajevanje in še kaj...!

Marija Lunar: »Že res, da smo v minulih letih morda malo več pojedli, kot pa zaslužili. Toda tega ne bomo popravili zgolj s stiskanjem pasu, temveč predvsem z dvigom produktivnosti, boljšim izkoristkom delovnega časa, strojev, materiala in podobno. Ne gre pa tudi zanemariti inovatorstva, ki je, če je prav izkoriščeno, za katerokoli industrijo lahko zlata jama. Seveda pa bi bilo inovatorje tudi potrebno ustrezno nagrajevati, saj sedanje nagrade očitno niso dovolj stimulativne. Le inovatorji vedo, koliko izkušenj, vaj in neprespanih noči zahtevajo posamezne izboljšave. Občutek imam, da mnogi raje delajo po zastarelih metodah, kot pa da bi inovatorjem odrekli kakšen dinar več – pa čeprav v škodo lastne produktivnosti.«

Davor Padjen: »Glede varčevanja se mi zdita najpomembnejši dve stvari: produktivnost dela ter varčevanje z energijo. Znana je vrsta knjig in skript na temo produktivnosti. Nikjer pa ne morem najti nekaj podobnega o varčevanju z energijo. Morda so še največ okoli tega naredili pri reviji Avto, koder sem že večkrat bral priporočila in nasvete o tem, kako voziti in vzdrževati vozilo, da bi razdalje premostil s kar najmanjšo porabo goriva in maziva. Sprašujem

Odmevi

na stabilizacijske ukrepe v delovnih organizacijah

Najpomembnejša je zavest

Osnovne smernice za stabilizacijo so nam znane. Kako pa nanje gledajo v organizacijah združenega dela? Obiskali smo delovno organizacijo Hoja in jih povprašali, kako se nameravajo s svojimi šestimi TOZD spoprijeti z novimi ukrepi za stabilizacijo gospodarstva.

V letih 1978 in 1979 so vse TOZD dobile primerno delo. S primernim

mislijo poslovno uspešno in zaminivo delo. S tem pa so se tudi izboljšale notranje razmere v celotnem kolektivu. Vemo, da je združevanje sredstev za razvoj materialne osnove dela med TOZD v marsikateri delovni organizaciji dokaj težavno. Glede na to, da so se razmere v Hoji tako v smislu poslovanja kakor medsebojnih odnosov, dokaj ustale, je bila priprav-

ljenost delavcev za združevanje sredstev v posameznih TOZD izredno velika. Tako so lani uspeli združiti 7 milijonov dinarjev za razvoj TOZD Pohištvo Polhov Gradec. Vse TOZD so prispevale sredstva po svojih možnostih. Delavci v neposredni proizvodnji se namreč popolnoma zavedajo, da bodo tudi oni prišli na vrsto. Mnogo pametneje in uspešneje pa je sredstva združiti, kakor jih drobiti po TOZD, saj končnega učinka tako skorajda ni videti. Skupaj s TOZD in partnerji pa so za Pohištvo združili 35 odstotkov sredstev od 40 milijonov dinarjev.

Produktivnost v fizičnem obsegu so lani povečali za 4 odstotke. Uspeli so tudi zmanjšati boleznine, predvsem tiste do 30 dni. Lani so zaradi bolezni izgubili 45.100 delovnih ur, kar je 5.600 ur manj kakor leto poprej.

Vsi so prepričani, da mora vsak na svojem delovnem mestu začutiti, da gre zares. Za stabilizacijo bi si morali prizadevati na vseh ravneh. Večina namreč išče svoj vzor in prav zato bi morali pričeti s stabilizacijskim obnašanjem »pti vrhu«!

IVO BERČIČ

pa se, zakaj pri nas ne izdelujemo več dizelskih osebnih avtomobilov, pa še obstoječi so le za globlje žepe. Saj je znano, da dizelski motorji zaradi sistema vbrizgavanja potrošijo znatno manj goriva, kot pa bencinski. Torej bi veljalo takšne motorje vgrajevati tudi v manjša in cenena vozila. Prepričan sem, da poleg energetskega tudi ekonomski efekt ne bi izostal.«

Ana Horvat: »S sprejetjem Zakona o združenem delu je bil storjen pomemben korak pri reševanju nagrajevanja po delu. Čeprav s samo vsebino zakona nisem podrobno obveščena pa v praksi opažam, da so merila za delo pogosto preohlapna. Tako sposobnejši in vestnejši delavci normo lahko presegajo celo petdeset in več odstotno. Temu pa neredko sledi, da del presega trga ali ponovno dvigajo zahtevnost norme, kar na delavce deluje negativno. Zato sem mnenja, da ni dovolj norm le določiti, kakor pač pride, temveč jih prikriti dejanskim možnostim in zahtevam delu in delovnim sredstvom, katere delavci v neposredni proizvodnji uporabljajo. Tako bi se izognili negotovanju, češ, če bom presegel normo, mi bodo pa trgali, ali jo pa zvišali. Pa še produktivnost bi se tako dvignila.«

